

Stropi de Iubire

Flavius Laurian Duverna

Stropi de Iubire

Stropi, din Iubirea cerească
S-au revărsat peste omenire
Chiar dela-nceput de zidire,
Prin sentința Dumnezeiască
A ,Semînței', să izbăvească
Pe omul, căzut în păcatuire.

Prin ei omenirea s-a-nviorat
Așteptând venirea-n răbdare
Că îi va aduce răscumpărare
Din păcatul, în care-a intrat...
Astfel sperând, s-a mângâiat
Privind, la măreața eliberare.

Stropi, din Iubirea cerească
Au consolat inimile mâhnite
În vremile de jale, zdrobite,
În zilele de cercare firească
Când răul voia să răpească
Dovada ,Semînței' făgăduite.

Dar n-a putut cu-a sa uneltire
S-anuleze nădejdea cerească
A omului ca să se mântuiască,
Și măreția stropilor de iubire
I-a adus prin Hristos izbăvire
La Calvar, în veci să trăiască.

Slavă și glorie, în etern Iubirii
Ce-n Isus, S-a arătat în ființă
Împlinind scumpa făgăduință,
Pronunțată la începutul zidirii
De către Creatorul desăvârșirii,
Că omul va trece de suferință!

Flavius Laurian Duverna
14 octombrie 2015